

7

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 28. Februar 1931. Journ. Nr. L. S. 1302.

Under Henvisning til Skrivelse herfra af 9. d. M., J. Nr. L. S. 880, bl. a. vedrørende den stigende Anvendelse af Ekstrapersonale ved Statsbanerne tillader jeg mig herved at anmode det ærede Finansudvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1931—32 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 2 A. I. B. 2. f., Statsbanerne, Driftsbudget, Søfartsvæsenet, Medhjælpssum.

Summen forhøjes med..... 130 000 Kr.

Det tilføjes, at Finansministeriet har givet sin Tilslutning til Forslaget.

J. FRIIS-SKOTTE.

E. Terkelsen.

Til Folketingets Finansudvalg.

8

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 9. Marts 1931. Journ. Nr. L. S. 1494.

Som Følge dels af Indførelsen af Banevagtsystemet paa visse Strækninger, dels af Forlængelsen af Kolonnestrækninger under Banetjenesten er der i de senere Aar foretaget en betydelig Nedskrivning af Antallet af Baneformænd. Det bevilgede Antal, der den 1. April 1925 var 430, er for Tiden 334, og det forventes paa Normeringslov for Finansaaret 1931—32 yderligere at kunne nedsættes til ca. 320, idet der for Tiden kun er udnormeret 316 Poster som Baneformænd. Denne Nedgang med 110 Pladser eller ca. 25 pCt. har medført en væsentlig Forringelse af Avancementsmulighederne for Banenæstformænd, saaledes at Nyudnævnelser igennem flere Aar praktisk taget ikke har fundet Sted.

Dansk Jernbaneforbund har ved at fremhæve det saavel i økonomisk som ogsaa i anden Henseende for de paagældende meget uheldige i en saa betydelig Forringelse af Avancementsmulighederne ansøgt om, at $\frac{3}{4}$ af de nedlagte Baneformandsposter, det vil sige ca. 85, maa blive genoprettet som overtallige, dog saaledes, at de paagældende skal være forpligtede til at udføre Banenæstformands- eller Banevagttjeneste, og saaledes, at hver fjerde af de overtallige Poster bliver nedlagt, efterhaanden som Pladsløshed indtræder paa normal Maade.

Man er med Dansk Jernbaneforbund enig i, at den ommeldte Avancements-Forringelse er af saa særlig Karakter, at det synes billigt at søge i nogen Grad at afbøde dens Virkninger paa lignende Maade, som det tidligere er sket i andre Grene af Statsstyrelsen i nogenlunde tilsvarende Tilfælde. Man kan imidlertid af flere Grunde ikke anse det for hensigtsmæssigt at søge genoprettet overtallige Poster, for hvilke der ikke er saglig Begrundelse. Derimod maa man efter stedfunden Forhandling med Dansk Jernbaneforbund ønske bevilget et personligt pensionsgivende Løntillæg til en Del af de Banenæstformænd, der under normale Avancementsforhold i den siden Standsningen i 1925 forløbne Tid havde kunnet paaregne Avancement. Nedgangen i Antallet af Avancementsposter har været 110, og man vil anse et Antal af 55 Løntillæg, svarende til Halvdelen af Nedgangen, for rimeligt, medens Tillægets Størrelse formentlig passende kan ansættes til 180 Kr. aarlig, hvad der svarer til Forskellen mellem Slutlønningerne for Baneformænd og Banenæstformænd. Som Betingelse for at faa Tillæg tildelt maatte gælde, at vedkommende ved Avancements-Standsningen var almindeligt kvalificeret til Avancement, herunder at han ikke var fyldt 50 Aar (der efter de gældende